

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

3957
15.3.16

ΕΡΩΤΗΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Θέμα: «Είναι πιθανή η Αποβολή της Άγκυρας από το ΝΑΤΟ;»

Αποδεδειγμένα πλέον η Τουρκία αποτελεί τον βασικό ιδρυτή, άμεσο υποστηρικτή και χρηματοδότη του Ισλαμικού Κράτους, της ισλαμικής οργάνωσης Al-Nousra, καθώς και πολλών άλλων ισλαμικών εξτρεμιστικών οργανώσεων που δρουν στην Συρία και το Ιράκ. Οργανώσεις δηλαδή τις οποίες το ΝΑΤΟ επισήμως έχει χαρακτηρίσει ως τρομοκρατικές και εχθρικές. Ήδη στις ΗΠΑ πληθαίνουν οι φωνές που ζητούν μια διαφορετική πλέον αντιμετώπιση της Τουρκίας μέσω και της αποπομπή της από το ΝΑΤΟ, αφού ανοικτά και προκλητικά τα τελευταία 5 χρόνια εκτρέφει τον ισλαμικό ιμπεριαλισμό και τον θρησκευτικό ολοκληρωτικό πόλεμο και μέσω αυτών η Άγκυρα επιχειρεί να ελέγξει στρατιωτικά, πολιτικά και οικονομικά άλλες χώρες, βάζοντας προκλητικά τον δυτικό κόσμο σε προφανή κίνδυνο για το ξέσπασμα ενός Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου.

Χαρακτηριστική είναι η τοποθέτηση του επιφανούς Αμερικανού Stanley Weiss, Προέδρου & Ιδρυτή του Αμερικανικού think-tank «Business Executives for National Security».

Με άρθρο του στην αμερικανική Huffington Post (το οποίο αναδημοσιεύθηκε στην ελληνική έκδοση του δικτύου αυτού) ζητάει την αποβολή της Άγκυρας από το ΝΑΤΟ πριν να είναι αργά και την άμεση στήριξη των Κούρδων στην δημιουργία μεγάλου "Κουρδιστάν", αλλά και την σύναψη συμμαχίας μαζί τους.

Η ίδρυση Κουρδικών κρατικών οντοτήτων αποτελεί τον κρυφό πόθο εδώ και πολλά χρόνια της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, καθώς οι Κούρδοι θεωρούνται πολύ πιο αξιόπιστοι και σαφώς ικανότεροι να υπερασπίσουν τα Αμερικανικά και δυτικά συμφέροντα στη δύσκολη γειτονιά της Μέσης Ανατολής.

Στόχος είναι η δημιουργία ενός κοσμικού κράτους με μια άχρωμη ει δυνατόν μουσουλμανική χροιά, ώστε να μπορεί να κατανοεί τα αμερικανικά συμφέροντα στην περιοχή και προπάντων να τα επιβάλλει.

Η Τουρκία του Ρ.Τ.Ερντογάν προ πολλού δεν πληροί πλέον τα κριτήρια αυτά.

Αναφέρει λοιπόν η ανάλυση του κ. Stanley Weiss, Προέδρου & Ιδρυτή του think-tank «Business Executives for National Security»:

«Αποτελούσε πάντα ιστορικό παράδοξο το ότι ένας από τους Αμερικανούς διπλωμάτες που ενεπλάκησαν στην δημιουργία του ΝΑΤΟ ονομαζόταν Achilles (Αχιλλέας). Ως επικεφαλής του Γραφείου Θεμάτων Δυτικής Ευρώπης του Στέιτ Ντιπάρτμεντ μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και αναπληρωτής αντιπρόεδρος του Βορειοατλαντικού Συμβουλίου, ο Theodore Achilles έπαιξε βασικό ρόλο στη διαμόρφωση της συνθήκης που σχεδιάστηκε για να αποτρέψει μια επεκτατική Σοβιετική Ένωση από το να προβεί σε μια ένοπλη επίθεση εναντίον της Δυτικής Ευρώπης. Με 11 ευρωπαϊκές χώρες να ακολουθούν τις ΗΠΑ ως ιδρυτικά μέλη το 1949, η συμμαχία σύντομα διευρύνθηκε για να συμπεριλάβει άλλα δύο μέλη - την Ελλάδα και την Τουρκία- το 1952 και σήμερα περιλαμβάνει 28 μέλη.

Το ότι το ΝΑΤΟ δεν έχει επίσημο μηχανισμό για την απομάκρυνση ενός μέλους για ανάρμοστη στάση, ή ακόμα και καθορισμό του τι σημαίνει «ανάρμοστη στάση» δείχνει το πόσο δύσκολο ήταν να φανταστεί κανείς ότι οποιοδήποτε μέλος του οργανισμού θα πρόδιδε τη Συμμαχία. Ωστόσο, περίπου τρεις δεκαετίες μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ, τα μέλη του ΝΑΤΟ προβαίνουν στην ίδια δέσμευση, γνωστή ως Άρθρο 5, στην οποία

προέβησαν και το 1949: Ότι μια επίθεση εναντίον οποιασδήποτε χώρας μέλους θα θεωρηθεί επίθεση εναντίον όλων των χωρών μελών, και θα προκαλέσει μια άμεση και αμοιβαία αντίδραση. Για περίπου 70 χρόνια, αυτός ο συνδυασμός παραγόντων ήταν η πιθανή Αχίλλειος Πτέρνα του NATO: Το ότι μια ημέρα, τα μέλη του θα καλούνταν να υπερασπιστούν τις ενέργειες ενός αναξιόπιστου μέλους, που δεν μοιράζεται τις αξίες της Συμμαχίας και που η συμπεριφορά του θέτει τους «συμμάχους» του σε κίνδυνο, ενώ δημιουργεί ένα εφιαλτικό σενάριο για τον παγκόσμια τάξη.

Μετά από 67 χρόνια, αυτή η ημέρα έχει φτάσει: Η Τουρκία, που για μισό αιώνα ήταν σταθερός σύμμαχος στη Μέση Ανατολή, αποδεικνύοντας παράλληλα ότι μια χώρα με μουσουλμανική πλειονότητα μπορεί να είναι επίσης κοσμική και δημοκρατική, έχει απομακρυνθεί τόσο πολύ από τους συμμάχους της στο NATO, που αναγνωρίζεται ευρέως ότι υποστηρίζει με θράσος το Ισλαμικό Κράτος στη Συρία στον πόλεμό του εναντίον της Δύσης. Από τότε που ο ισλαμιστής ηγέτης Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν ανέβηκε στην εξουσία το 2003, η Τουρκία πραγματοποιεί μια απότομη απολυταρχική στροφή, υποστηρίζοντας ισλαμιστές τρομοκράτες κάθε είδους και αρχίζοντας συγκρούσεις τις οποίες δεν μπορεί να τελειώσει στην περιοχή - περιλαμβανομένου ενός κλιμακούμενου πολέμου με 25 εκατ. Κούρδους που αντιτίθενται στο ISIS, και έναν ψυχρό πόλεμο που γίνεται θερμός με τη Ρωσία, αεροσκάφος της οποίας κατέρριψε τον Νοέμβριο. Με αυτές τις συγκρούσεις να φτάνουν στο εσωτερικό της χώρας- καθώς βόμβες εκρήκνυνται στις πόλεις της, και με εχθρούς στα σύνορά της- οι ηγέτες της Τουρκίας ζητούν υποστήριξη άνευ όρων από το NATO, με τον Τούρκο πρωθυπουργό, Αχμέτ Νταβούτογλου, να δηλώνει το

Σάββατο ότι αναμένει «τους συμμάχους μας στις ΗΠΑ να στηρίξουν την Τουρκία χωρίς "αν" και "αλλά"».

Πολύ λίγο, πολύ αργά. Το NATO δεν θα έπρεπε να σπεύσει να υπερασπιστεί την Τουρκία- αντ'αυτού, θα έπρεπε να κινήσει άμεσα διαδικασίες για να διαπιστωθεί εάν η μακρά (και όλο και πιο μεγάλη) λίστα τουρκικών παραβάσεων σε βάρος της Δύσης, περιλαμβανομένης της στήριξης στους ισλαμιστές τρομοκράτες, έχουν βάση. Εάν έχουν - και σίγουρα έχουν- το ανώτερο όργανο λήψης αποφάσεων της Συμμαχίας, το Βορειοατλαντικό Συμβούλιο, θα έπρεπε να βγάλει την Τουρκία από το NATO, πριν η φιλοπόλεμη στάση της και η συνεχιζόμενη επιθετικότητά της σύρει τη διεθνή κοινότητα στον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Πρόκειται για μια ενέργεια που έχει καθυστερήσει πολύ. Όπως υποστήριζα πριν από πέντε χρόνια, «ο Ερντογάν, ο οποίος είναι σκληροπυρηνικός ισλαμιστής, ο οποίος κάποτε είπε ότι "τα τεμένη είναι οι στρατώνες μας, οι θόλοι τα κράνη μας, οι μιναρέδες οι ξιφολόγχοι μας και οι πιστοί οι στρατιώτες μας"- φαίνεται να βλέπει τον εαυτό του ως τον ισλαμιστή ηγέτη του μουσουλμανικού κόσμου μετά την Αραβική Άνοιξη». Πέρασε τα τελευταία 13 χρόνια διαλύοντας κάθε μέρος της τουρκικής κοινωνίας που την καθιστούσε κοσμική και δημοκρατική, αλλάζοντας τη χώρα, όπως η Καρολίν Γκλικ του Center for Security Policy έγραψε κάποια στιγμή, «σε ένα υβρίδιο απολυταρχίας τύπου Πούτιν και ιρανικής θεοκρατίας». Το περασμένο φθινόπωρο, έφτασε στο σημείο να επικροτήσει τις εκτελεστικές εξουσίες που είχαν δοθεί κάποτε στον Αδόλφο Χίτλερ.

Υπό την ηγεσία του Ερντογάν, η σύμμαχός μας στο NATO έχει συλλάβει περισσότερους δημοσιογράφους από την Κίνα, φυλακίζει χιλιάδες φοιτητές για το έγκλημα της ελευθερίας του λόγου, και αντικαταστήσει κοσμικά σχολεία με μεντρεσέδες που επικεντρώνονται στο Ισλάμ. Έχει δημόσια εκφράσει τη στήριξή του στη Χαμάς και τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, κατηγορώντας παράλληλα το για χρόνια συμμαχικό κράτος του Ισραήλ για «εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας», έχει παραβιάσει απαγόρευση εφοδιασμού της Γάζας με όπλα, αγοράσει σύστημα αεράμυνας (και σχεδόν και πυραύλους) από τους Κινέζους, κατά παράβαση των κανόνων του NATO, και αρνηθεί στην Αμερική τη χρήση αεροπορικής βάσης του για αεροπορικά πλήγματα κατά τον Πόλεμο στο Ιράκ και μετά εναντίον ισλαμιστών τρομοκρατών στη Συρία. Καθώς οι σύμμαχοι της Δύσης πολεμούσαν εναντίον μαχητών του Ισλαμικού Κράτους στο Κομπάνι στη δυτική Συρία πριν από δύο χρόνια, τα τουρκικά άρματα μάχης κάθονταν σιωπηλά απέναντι στα σύνορα.

Στην πραγματικότητα, υπάρχουν ισχυρά στοιχεία (που έχει συλλέξει το Columbia University) ότι η Τουρκία «σιωπηρά ανεφοδιάζει με καύσιμα την πολεμική μηχανή του ISIS». Υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν, όπως το

έθεσε πρόσφατα το Near East Outlook, ότι η Τουρκία επιτρέπει σε «τζιχαντιστές από όλο τον κόσμο να φτάσουν στη Συρία περνώντας από την επικράτειά της», ότι η Τουρκία, όπως γράφει ο δημοσιογράφος Τεντ Γκέιλεν Κάρπεντερ, «έχει επιτρέψει στο ISIS να περνά πετρέλαιο από τη βόρεια Συρία στην Τουρκία για πώληση στη διεθνή αγορά», ότι ο γιος του Ερντογάν έχει συνεργαστεί με το ISIS για την πώληση αυτού του πετρελαίου, το οποίο είναι το «αίμα στις φλέβες του Ισλαμικού Κράτους» και ότι επιτρέπεται σε βυτιοφόρα να περνούν ελεύθερα από την Τουρκία για να φτάσουν στους μαχητές του ISIS. Υπάρχουν επίσης «στοιχεία για πιο άμεση στήριξη», όπως το θέτει το Forbes, «παρέχοντας εξοπλισμό, διαβατήρια, εκπαίδευση, ιατρική περίθαλψη, και ίσως και παραπάνω, σε ισλαμιστές εξτρεμιστές» και ότι η κυβέρνηση του Ερντογάν, σύμφωνα με Αμερικανό πρώην πρέσβη, συνεργάστηκαν ευθέως με το παρακλάδι της αλ Κάιντα στη Συρία, το Μέτωπο αλ Νουσρα.

Όσο η Άγκυρα προσποιείται ότι προβαίνει σε στρατιωτική δράση κατά του ISIS, με την εμμονική στάση της απέναντι στους Κούρδους, έχει προβεί σε ανηλεείς βομβαρδισμούς πυροβολικού εναντίον του YPG (τις συριακές κουρδικές Μονάδες Προστασίας του Λαού) που τρέπουν σε φυγή τις δυνάμεις του ISIS στη βόρεια Συρία. Οι Κούρδοι είναι η μεγαλύτερη εθνοτική ομάδα στον κόσμο χωρίς πατρίδα- 25 εκατ. σουνίτες μουσουλμάνοι που ζουν εκεί όπου συνορεύουν η Συρία, το Ιράκ, το Ιράν και η Τουρκία. Η Τουρκία διεξάγει έναν αιματηρό, τριακονταετή εμφύλιο πόλεμο εναντίον των 14 εκατ. Κούρδων της - γνωστών ως το Κουρδικό Εργατικό Κόμμα, PKK- που έχει κοστίσει τη ζωή σε πάνω από 40.000 ανθρώπους. Η τελευταία ειρηνευτική διαδικασία κατέρρευσε όταν η Τουρκία στοχοποίησε εκ νέου το PKK βυθίζοντας το νοτιοανατολικό κομμάτι της χώρας ξανά σε πόλεμο, προβληματίζοντας όλο και περισσότερο τον Ερντογάν ότι οι Κούρδοι της Συρίας και της Τουρκίας θα ενώσουν τις δυνάμεις τους, απέναντι από τα τουρκικά σύνορα.

Οι Κούρδοι, όπως και οι Τούρκοι, συχνά εξετάζονται μέσα από το πρίσμα του ποιοι ήταν κάποτε και όχι του ποιοι είναι τώρα. Το 1997, η Τουρκία έπεισε τις ΗΠΑ ναβάλουν το PKK στη λίστα τρομοκρατικών οργανώσεων, και ο Ερντογάν ισχυρίζεται ότι οι Κούρδοι της Συρίας είναι κατ'επέκταση και αυτοί ένοχοι. Αλλά στην πραγματικότητα, το YPG έχει συνεργαστεί τόσο στενά με τις ΗΠΑ εναντίον των ισλαμιστών τρομοκρατών, που η Washington Post αναφέρθηκε πρόσφατα σε αυτούς ως «δυνάμεις που εκπροσωπούν τις ΗΠΑ». Οι Κούρδοι- είτε βρίσκονται στη Συρία, το Ιράκ ή την Τουρκία- είναι, από κάθε άποψη, οι πιο σκληροτράχηλοι και θαρραλέοι μαχητές επί του πεδίου στον πόλεμο κατά του Ισλαμικού Κράτους, τόσο στο Ιράκ όσο και στη Συρία. Επίσης, αποτελούν μια δυνατή εναλλακτική απέναντι στο, Αποκαλυπτικών χαρακτηριστικών, όραμα των ισλαμιστών τζιχαντιστών, ενσαρκώνοντας αυτό που έχει περιγραφεί ως «ένα επίπεδο ισότητας φύλων, έναν σεβασμό προς την κοσμικότητα και τις μειονότητες, και μια μοντέρνα, μετριοπαθή και οικουμενική αντίληψη για το Ισλάμ, που είναι, το λιγότερο, σπάνια στην περιοχή».

Η τουρκική κυβέρνηση έχει προσπαθήσει να αποδώσει την ευθύνη για τις πρόσφατες βομβιστικές επιθέσεις στην Άγκυρα στο YPG, σε μια προσπάθεια να φέρει τις ΗΠΑ «απέναντι» στους Κούρδους. Ένας έξαλλος Ερντογάν καταφέρθηκε εναντίον της Δύσης, κατηγορώντας τις ΗΠΑ ότι δημιουργούν μια «θάλασσα αίματος» στην περιοχή στηρίζοντας τους Κούρδους, και έδωσε τελεσίγραφο,

λέγοντας ότι έχει έρθει η ώρα η Αμερική να επιλέξει ανάμεσα στην Τουρκία και τους Κούρδους.

Δεν θα μπορούσα να συμφωνήσω περισσότερο: Έχει έρθει η ώρα οι ΗΠΑ να επιλέξουν τους Κούρδους αντί για την Τουρκία του Ερντογάν.

Οι επικριτές υποστηρίζουν ότι οι Κούρδοι δεν θέλουν να πολεμήσουν το ISIS πέρα από τα σύνορά τους, αλλά πρακτικά αυτό δίνει μια ευκαιρία στις ΗΠΑ. Με αντάλλαγμα τον πόλεμο κατά του ISIS σε όλη την περιοχή, ο διεθνής συνασπισμός μπορεί να προσφέρει στους Κούρδους το δικό τους κράτος. Ένα κουρδικό κράτος θα εξελισσόταν σε έναν σημαντικό τοπικό σύμμαχο για τις ΗΠΑ και θα έπαιζε έναν ανεκτίμητο ρόλο στην κάλυψη του κενού ισχύος που έχει προκύψει στη Μέση Ανατολή. Με τη βοήθεια των ΗΠΑ, ένα κουρδικό κράτος θα βοηθούσε επίσης στη διαχείριση των Σύριων προσφύγων που έχουν κατακλύσει τα συστήματα μετανάστευσης σε Τουρκία και Ευρώπη. Μακροπρόθεσμα, θα αποτελούσε έναν πολύτιμο περιφερειακό εταίρο για τη

σταθεροποίηση της περιοχής, και ένα ισχυρό παράδειγμα επιτυχημένης δημοκρατίας. Με άλλα λόγια, το Κουρδιστάν θα μπορούσε να παίξει τον ρόλο που έπαιξε κάποτε η Τουρκία.

Έχει ειπωθεί πως η διαφορά μεταξύ του να είσαι ο Αχιλλέας και να είσαι σχεδόν ο Αχιλλέας είναι η διαφορά μεταξύ του να ζεις και να πεθαίνεις. Το NATO μπορεί να συνεχίσει και χωρίς Αχιλλείο πτέρνα. Είναι ώρα να πετάξουμε την Τουρκία έξω για τα καλά».

Είναι η πρώτη φορά μετά από μισό αιώνα που μία γνωστή Αμερικανικών συμφερόντων «δεξαμενή σκέψης – think tank» εκφράζεται με τέτοιο ύφος και περιεχόμενο για το «τεχνητό» κράτος που λέγεται Τουρκία.

Η χώρα μας είναι από τα παλαιότερα μέλη του NATO με τεράστια γεωπολιτική σημασία για τη συμμαχία. Η συμμαχία αυτή μας ανήκει όσο ανήκει και στα άλλα μέλη του. Έχουμε λοιπόν λόγο και συμφέροντα κι αυτά πρέπει να χρησιμοποιούμε και να υπερασπιζόμαστε καθημερινά και για πάντα εντός της Συμμαχίας στην οποία μετέχουμε. Γιατί είναι προφανές ότι η σημερινή συγκυρία δεν πρέπει να «διαβάζεται» μονάχα ως αρνητική, αλλά αντιθέτως ως ευρύτατα θετική από απόψεως ευκαιριών για τα Ελληνικά εθνικά συμφέροντα. Μετά από δύο τουλάχιστον δεκαετίες γεωπολιτικής ηγεμονίας της Τουρκίας στην περιοχή και μετά από τα τεράστιας σημασίας λάθη της ισλαμοφασιστικής ηγεσίας της, αναδύεται πλέον σιγά αλλά συνάμα σταθερά μία νέα και πολλά υποσχόμενη κρατική και εθνική οντότητα: **η Κουρδική.**

Η Ελλάς (με εξαίρεση την περίοδο της προδοσίας του Οτσαλάν από τους Πάγκαλο-Σημίτη) είναι ως κράτος παραδοσιακά φιλικό προς το Κουρδικό λαό και η Ελληνική κοινή γνώμη επίσης θετικά διακείμενη ως προς τον εθνοαπελευθερωτικό του Αγώνα. Σήμερα ο αγώνας αυτός είναι πιο κοντά από ποτέ να δικαιωθεί και εντός του προσεχούς διαστήματος να δημιουργηθεί Κουρδική κρατική οντότητα και στη Συρία (στο Ιράκ ήδη υφίσταται), αλλά πιθανώς και αλλού.

Πλέον η Τουρκία δεν έχει στόχο μόνο την Εθνική Ασφάλεια της Ελλάδας, αλλά την ασφάλεια ολόκληρης της Συμμαχίας. Οι ευκαιρίες εξάλλου δεν παρουσιάζονται κάθε μέρα.

Να θυμόμαστε κατά τη χάραξη της εθνικής εξωτερικής πολιτικής ότι:

«Το πληγωμένο θηρίο, ΝΑΙ είναι επικίνδυνο, αλλά όταν τα τραύματά του είναι τόσο σοβαρά, τότε αρκεί η από καρδιάς και μυαλού ανηλεής βούληση του αντιπάλου του για να το αποτελειώσει».

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάσθε:

1. Κουρδική κρατική οντότητα θα προκύψει αργά ή γρήγορα στη Συρία. Ποια η θέση της Κυβέρνησης στο θέμα της επερχόμενης δημιουργίας Κουρδικής κρατικής οντότητας στη Συρία;

2. Η Τουρκία εμφανώς και προκλητικώς υποστηρίζει τρομοκρατικές οργανώσεις στη Συρία, τις οποίες το ΝΑΤΟ έχει επισήμως χαρακτηρίσει ως εχθρούς του. Τι έχει πράξει η Κυβέρνηση για την ανάδειξη αυτής της εχθρικής για τη Συμμαχία στάση της Τουρκίας;
3. Η Τουρκία καταπιέζει επί δεκαετίες την Κουρδική μειονότητα της (40.000 θύματα) και επιχειρεί πλέον καθημερινά στρατιωτικές επιχειρήσεις εθνοκάθαρσης στη Νοτιοανατολική Μικρά Ασία. Ποια η θέση της Κυβέρνησης για το διωγμό και τις σφαγές των Κούρδων από το Τουρκικό κράτος;
4. Η τελευταία ειρηνευτική διαδικασία κατέρρευσε όταν η Τουρκία στοχοποίησε εκ νέου το ΡΚΚ, βυθίζοντας το νοτιοανατολικό κομμάτι της χώρας ξανά σε πόλεμο. Τι έχει πράξει η Ελληνική Κυβέρνηση στα διεθνή φόρα που μετέχει, έτσι ώστε να αναδειχθεί αυτός ο βρόμικος πόλεμος και η σφαγή των Κούρδων της Τουρκίας;
5. Πιστεύει η Κυβέρνηση ότι η Τουρκία, έχοντας τα τελευταία χρόνια συλλάβει περισσότερους δημοσιογράφους από την Κίνα κι έχοντας φυλακίσει χιλιάδες φοιτητές για το «έγκλημα» της ελευθερίας του λόγου, δικαιούται να μετέχει της Συμμαχίας των Δύσης, η οποία έχει συγκεκριμένες ιδρυτικές αρχές και αξίες κι αν όχι τι προτίθεται να κάνει για να καταγγείλει το ρόλο αυτό της Τουρκίας;
6. Θεωρεί η Κυβέρνηση σας ότι η Τουρκία, έχοντας αποκάλυπτα τα τελευταία χρόνια δημόσια εκφράσει τη στήριξή της στη Χαμάς και τη Μουσουλμανική Αδελφότητα και απειλώντας παράλληλα το κράτος του Ισραήλ έχει το δικαίωμα να ανήκει στη Συμμαχία του ΝΑΤΟ κι αν όχι τι προτίθεται η Κυβέρνηση να κάνει για να καταγγείλει το ρόλο αυτό της Τουρκίας;
7. Είναι κατά την Ελληνική Κυβέρνηση ορθή ως προς τη Συμμαχία η στάση της Τουρκίας, η οποία σύμφωνα με ατράνταχτα στοιχεία σιωπηρά ανεφοδιάζει με καύσιμα την πολεμική μηχανή του ISIS και επιτρέπει σε «τζιχαντιστές από όλο τον κόσμο να φτάσουν στη Συρία περνώντας από την επικράτειά της;
8. Αν όχι τι έχει πράξει η Κυβέρνηση για να καταγγείλει αυτόν τον αντισυμμαχικό ρόλο της Τουρκίας;
9. Κατόπιν όλων των ανωτέρω καταγγελλόμενων αντισυμβατικών και εχθρικών ως προς τη συμμαχία του ΝΑΤΟ πράξεων, δράσεων και σχεδίων της Τουρκίας, προτίθεται η Ελληνική Κυβέρνηση να θέσει θέμα αξιοπιστίας της Άγκυρας ως συμμάχου στο ανώτατο όργανο της Συμμαχίας;
10. Κατόπιν των πολεμικών εξελίξεων στην νοτιοανατολική Μεσόγειο είναι πολύ πιθανό να προκύψουν αλλαγές συνόρων στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Έχει προετοιμαστεί διπλωματικά και στρατιωτικά η Κυβέρνηση αναλόγως για την περίπτωση αυτή και πως;
11. Η σημερινή Τουρκία ότι πράττει στη Συρία θα το πράξει και στα δυτικά της σύνορα αργά ή γρήγορα. Ο σημερινός παθητικός ρόλος της χώρας μας δεν θα τη γλιτώσει από το «Στρατηγικό Βάθος» του Νταβούτογλου. Σε τι κατάσταση βρίσκονται οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μας από άποψης αποτρεπτικής ισχύος;
12. Είναι σε θέση οι Ένοπλες Δυνάμεις μας να επιχειρήσουν άμεσα και σε ευρεία κλίμακα αμυντικές και επιθετικές ενέργειες ή μήπως χρειάζονται άμεσα ενίσχυση σε ανθρώπινους και υλικούς πόρους;
13. Στη Συρία ζουν 1.200.000 Ελληνορθόδοξοι Σύριοι πολίτες, οι οποίοι ανήκουν στο Πατριαρχείο Αντιοχείας και απειλούνται καθημερινά από τους ισλαμιστές, ενώ χιλιάδες έχουν ήδη δολοφονηθεί. Τι έχει πράξει έως τώρα και τι προτίθεται να πράξει στο εγγύς μέλλον η Ελληνική Κυβέρνηση για την έμπρακτη βοήθεια και στήριξη των ανθρώπων αυτών;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος